12/05/2019

Ιστορικές στιγμές για το Οικουμενικό Πατριαρχείο: Συγκινημένος ο Παναγιώτατος κάλεσε κλήρο και λαό να προσεύχονται για την Θεολογική Σχολή της Χάλκης

Πατριαρχεία / Οικουμενικό Πατριαρχείο

Στο δίκαιο αίτημα του Οικουμενικού Πατριαρχείου να επαναλειτουργήσει η ιστορική Θεολογική Σχολή της Χάλκης αναφέρθηκε ο Οικουμενικός Πατριάρχης Βαρθολομαίος, μιλώντας στην τράπεζα της Ι.Μονής Ζωοδόχου Πηγής Βαλουκλή, μετά την καθιερωμένη Πατριαρχική και Συνοδική Θεία Λειτουργία που τελέστηκε σήμερα, Κυριακή των Μυροφόρων, 12 Μαΐου, στο περικαλλές Καθολικό της.

Αναφερόμενος στη στελέχωση της Πατριαρχικής Αυλής και των Επαρχιών του Οικουμενικού Θρόνου με νέους και μορφωμένους κληρικούς ο Παναγιώτατος επισήμανε:

«Το ιδεώδες θα ήταν βέβαια να επαναλειτουργήσει η Σχολής της Χάλκης, αυτή που έδωσε τόσα στελέχη στην Εκκλησία, στην δική μας την Εκκλησία και σε άλλες αδελφές Αυτοκέφαλες Εκκλησίες. Κατά τα 127 χρόνια της λειτουργίας της, έδωσε περίπου χίλιους αποφοίτους, εκλεκτά στελέχη εις τη διακονία της Εκκλησίας και του λαού του Θεού, και το 1971, ξαφνικά, άδικα, αυθαίρετα, μας την έκλεισαν οι εφ’ ημάς τεταγμένες Αρχές και παρά τις προσπάθειές μας, τις προσευχές μας, παρά τις υποσχέσεις και τις ελπίδες που μας έδωσαν κατ’ επανάληψη, δεν εννοούν να κάνουν το αποφασιστικό βήμα και να μας δώσουν την ποθητή άδεια για να ανεβούμε και πάλι στον Λόφον της Ελπίδος, να έρθουν μαθηταί, να κρούσει ο κώδων της Σχολής, να αναψουν τα φώτα των κοιτώνων και των σπουδαστηρίων και των παραδόσεων.

Εμείς δεν θα παύσωμε να προσευχόμεθα και να επιμένουμε και να προσπαθούμε να επαναλειτουργήσει η Σχολή μας, διότι το θεωρούμε αναφαίρετο δικαίωμά μας. ‘Οταν στην Τουρκία υπάρχουν πάρα πολλές μουσουλμανικές θεολογικές Σχολές, με ποια λογική και με πιο αίσθημα δικαίου δεν μπορούν να έχουν και οι χριστιανοί πολίται της Τουρκικής Δημοκρατίας μία δική τους θεολογική Σχολή;

Δεν θέλουμε περισσότερες, ούτε κάποια καινούργια, θέλουμε αυτή που είχαμε και πρέπει να ανοίξει ξανά. Και τότε όλοι θα έρθουν και θα ανεβούμε μαζί εις τον Λόφον της Ελπίδος, να δούμε τις ελπίδες μας πραγματοποιημένες και να υποδεχθούμε τους νέους μαθητές. Να εύχεσθε όλοι, αδελφοί και τέκνα, γι' αυτή τη μεγάλη ημέρα και επιφανή, την οποία χρόνια τώρα περιμένουμε, με δάκρυα και με προσευχή. Αλλά, και από την άλλη πλευρά, και με αγανάκτηση γι' αυτή την κατάφωρη αδικία που μας γίνεται επί μισό αιώνα σχεδόν, χωρίς να βρίσκουν ανταπόκριση οι προσδοκίες και οι προσευχές μας».

Τον Παναγιώτατο προσφώνησε ο Μητροπολίτης Σασίμων, Υπεύθυνος της Ι.Μονής, ο οποίος με αφορμή την εκλογή των νέων Αρχιεπισκόπων Αυστραλίας και Αμερικής

σημείωσε ότι «τοιουτοτρόπως συνεχίζεται επί αιώνες η ζωή της Μητρός Εκκλησίας, και οι γενεές των διακονούντων αυτήν διαδέχονται η μία την άλλη. Συνεχίζεται η εμπειρία και η συμπεπυκνωμένη σοφία της, το ήθος και η παράδοσή της, η οποία αποτελεί πολύτιμη παρακαταθήκη και πνευματικό θησαυρό αναπαλλοτρίωτο, μεριζόμενο και μηδέποτε δαπανώμενο. Οι νεώτεροι προάγονται, οι πρεσβύτεροι, με την κτηθείσα πείρα τους διακονούν την Μητέρα Εκκλησία από άλλων, υψηλοτέρων και πλέον υπευθύνων, θέσεων, ενώ η ίδια εξακολουθεί επί έτη, και δεκαετίες, και αιώνες τώρα, να δίδει την σωτήρια μαρτυρία της, μαρτυρία αναστάσιμη, μαρτυρία πίστεως και αληθείας, στους εγγύς και τους μακράν, να υπηρετεί τον χριστεπώνυμο λαό και να δοξάζει το όνομα του Κυρίου ως κιβωτός των παραδόσεων και της ιστορίας του ευσεβούς Γένους».

Κατά τη Θεία Λειτουργία με τον Παναγιώτατο συλλειτούργησαν οι Αρχιερείς του Θρόνου, Γερμανίας Αυγουστίνος, Τρανουπόλεως Γερμανός, Τορόντο Σωτήριος, Ανέων Μακάριος, Ρεθύμνης και Αυλοποτάμου Ευγένιος, Γάνου και Χώρας Αμφιλόχιος, Κυδωνίας και Αποκορώνου Δαμασκηνός, Κώου και Νισύρου Ναθαναήλ, Αμερικής Ελπιδοφόρος, Αυστραλίας Μακάριος, Σύμης Χρυσόστομος, και Ασπένδου Ιερεμίας, ενώ τον Θείο Λόγο κήρυξε ο Μητροπολίτης Σικάγου Ναθαναήλ.

Εκκλησιάστηκαν Ιεράρχες του Θρόνου, ο Αρχιεπίσκοπος Ανθηδώνος Νεκτάριος, Επίτροπος του Παναγίου Τάφου στην Πόλη, κληρικοί, μοναχοί και μοναχές, Άρχοντες Οφφικιάλιοι,ο Γενικός Πρόξενος της Ουκρανίας στην Πόλη Oleksandr Gaman, η Πρόξενος της Ελλάδος στην Πόλη Δανάη Βασιλάκη, και πλήθος πιστών από την Πόλη, την Ελλάδα, την Αμερική και άλλες χώρες του εξωτερικού.

Μετά την Απόλυση ο Παναγιώτατος απένειμε το Οφφίκιο του Άρχοντος Πρωτονοταρίου της Αγίας του Χριστού Μεγάλης Εκκλησίας στον θεολόγο Κωνσταντίνο Βλιαγκόφτη, στέλεχος της Ι.Μ.Γερμανίας.

«Γνωρίζομεν άπαντες ότι η ανθρώπινη αξιοπρέπεια δεν απειλείται σήμερον μόνον από την βίαν και την αδικίαν, από την εκμετάλλευσιν και την ένδειαν, αλλά και από τας λεγομένας "ασθενείας του συγχρόνου πολιτισμού"», επισήμανε ο Οικουμενικός Πατριάρχης, απευθυνόμενος στον τιμώμενο θεολόγο, και πρόσθεσε:

«Έναντι της αλλαζονείας της ισχύος, του προμηθεϊσμού της επιστημονικής και τεχνολογικής προόδου, της παντοκρατορίας των οικονομικών μεγεθών και της βουλιμίας της καταναλώσεως, έναντι του γεγονότος ότι ο σύγχρονος άνθρωπος αδυνατεί να διακρίνει μεταξύ των αγαθών και του Αγαθού, οφείλομεν να ζώμεν και να κηρύττωμεν την εν Χριστώ ευχαριστιακήν, κοινοτικήν, ασκητικήν και δοξολογικήν ελευθερίαν, πάντοτε εστραμμένοι εις το Εν ου εστι χρεία. Η Ορθοδοξία, εις την Ευρώπην και πανταχού, οφείλει να εκπροσωπή των πολιτισμόν της αλληλεγγύης και το "αληθεύειν εν αγάπη" (Εφεσ.δ',15), πάντοτε εν αναφορά προς την ευχαριστιακήν ταυτότητα της Εκκλησίας και τον αιώνιον προορισμό του ανθρώπου».

Εξαίροντας την προσφορά του νέου Άρχοντος στην Ι.Μητρόπολη Γερμανίας αλλά και την συμβολή του στις διάφορες διορθόδοξες και διαχριστιανικές κοινές Επιτροπές, στις οποίες συμμετέχει στην Γερμανία, ο Παναγιώτατος τον προέτρεψε, «να συνεχίσετε την εύορκον διακονίαν σας με εμπιστοσύνην εις την

πρόνοιαν του Θεού. Ζήτε εις το κέντρον της Ευρώπης, εις την μεγάλην και ισχυράν Γερμανίαν, ομού μετά πολλών εκατοντάδων χιλιάδων Ορθοδόξων, ομογενών και μη, και καλείσθε να δίδετε την καλήν μαρτυρίαν της πίστεως και της αγάπης, της Ορθοδοξίας, της ορθοπραγίας και της ου καταισχυνούσης ελπίδος, ζώντες “το θαύμα του ελθόντος Χριστού και το όραμα του ερχομένου Κυρίου”».

Αμέσως μετά, ο Οικουμενικός Πατριάρχης τέλεσε Τρισάγιο προ του τάφου του αοιδίμου προκατόχου του, Πατριάρχη Δημητρίου, δεηθείς και υπέρ των ψυχών όλων των Πατριαρχών, Ιεραρχών και ευεργετών του Γένους που αναπαύονται στον αυλόγυρο της Ι.Μονής. Ακολούθως, τέλεσε Τρισάγιο στο παρακείμενο Β’ Κοιμητήριο της Ι.Μονής υπέρ αναπαύσεως των ψυχών όλων των αειμνήστων πατέρων και αδελφών, «ων τα ονόματα Κύριος γινώσκει».